

Dien et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abbonement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franco p. p. f 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan 'het Bureau van de Tijd.'

MAANDAG 22 FEBRUARIJ.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 20 Februarij.

De „Onverbeterlijken.”

Zij kregen dien welverdienden naam van wijlen Koning Willem I, die wel wist wat hij deed, toen hij hem dien titel als een brandmerk op het onbeschaamde voorhoofd inprentte. Hij is onuitwischaar. En zoolang de eerste Koning uit het Huis van Oranje in de geschiedenis zal blijven vermeld; zoo lang ook zal ons ras van reindekmakers met den naam van „onverbeterlijken” blijven getuchtigd.

Nooit heeft eene vorst gelukkiger uitdrukking gevonden, om eene partij met een enkel woord te kenschetsen. En dat het een Oranje-vorst is, de geroemde Sakmo van het Noorden, die onze „onverbeterlijken” heeft dien titel heeft opgesierd en verrijkt, geeft daaraan eene dubbele waarde, zoo voor ons als voor hen. Niemand toch was beter in staat om ze te kennen, te waardeeren en te qualificeeren, dan een zoon uit het Huis van Oranje. En was Koning Willem I al niet de wijze van het Noorden; hij had dan toch een scherper blik, die in een der gewichtigste oogenblikken van zijn leven, toen de schoonste toekomst zich voor hem opende, de zwakke zijde van die toekomst zich niet ontveinsde, en haar aanwees in het ras der drijvers. Zij zijn „onverbeterlijk” riep hij uit, met diepe smart, omdat hij overtuigd was, dat zij zijne toekomst, de heerlijkste toekomst, die ooit aan een vorst van Oranje te aanschouwen was gegeven, zouden verijdelen.

Wat zij waren onder Koning Willem I, welken zij door velerlei tot den val hebben gebracht, dat zij nu nog heden ten dage onder Koning Willem III, welken zij insgelijks door middel van alle velerlei, tot den slagtoffer zoeken te maken. Want, zoo er zijn in Nederland, die de hand uitsteken naar de kroon van Oranje; dan zijn 't de „onverbeterlijken”. Als zij vleijen — en wij zullen straks zien hoe zij vleijen — dan is 't niet uit liefde voor Oranje, maar om Oranje onder hunne macht te krijgen. Zij, de „onverbeterlijken” pogen steeds den Koning hun wil op te dringen. Intmers, eerst dan is Oranje in hunnen zin Oranje, als niet de Koning, maar zij gebieden. Al het drijven, dat de Regeringen van Koning Willem I en Koning Willem II heeft verontvond, heeft geen ander doel gehad. En wat wij onder onze oogen zien gebeuren heeft geene andere strekking. Dat spreekt in alles, niet slechts in de volksbewegingen, die kunstmatig worden opgewekt; maar zelfs tot in de kleinste bijzonderheden van de dagelijksche persoonsleer, waarin de belagchelijkste verwatenheid gepaard gaat met de stoutste eischen der heerschzucht.

Ben voorbeeld onder velen leverf de dag van gisteren, de jaardag des Konings, die ons op nieuw heeft aangebond, hoe de „onverbeterlijken” nog altijd de „onverbeterlijken” zijn.

In de zitting van laatstleden Woensdag heeft de Tweede Kamer de voorstellen verworpen de onder alle opzigten slecht beraadde hervormingsplannen van den minister van Financiën. Uit de discussiën over die voorstellen is duidelijk en onbetwistbaar gebleken, dat ze zijn verworpen, niet om den minister, maar om hunne onloochenbare en verregaande gebreken.

Er is gedurende de langdurige beraadslaging niet een enkel woord tegen den minister gezegd, noch tegen de politieke strekking van den minister of van het ministerie. En toen de minister, zijne wet niet langer op goede redenen kunvende verdedigen, een uitval deed, waarbij hij de Kamer van booze oogmerken tegen zijn persoon beschuldigde, is daartegen onmiddellijk protest ingeleverd, een protest, dat den minister heeft genoodzaakt zijne beschuldiging in te trekken.

De beraadslaging daarentegen heeft altijd en alreeds geloopt over de bezwaren van de wet. En die beraadslaging, met buitengemeene kalme gevoerd, heeft een resultaat voortgebracht, zoo als wij er nog nooit een bereikt hebben gezien. Er is in de volle Kamer gezegd: „Wij zijn twee partijen. Geen van beide wil de wet, maar de eene partij wil haar een zachteren dood doen sterven.” Dat kon niet anders op de verklaring, dat de wet voor niemand aannemelijk was. Wie

heeft dat tegengesproken? Niemand. Zelfs niet de minister. Wij mogen 't er dus voor houden, dat de gansche Kamer de wet afkeurde.

Daartegen zal men gevoeren, dat toch 23 leden voor de wet hebben gestemd. Het is waar. Maar na den loop der discussie mag men daarop antwoorden, dat de 23 daardoor slechts den aftogt van den minister hebben willen dekken, nadat zij begrepen hadden, dat het niet konde geschieden door het voorgestelde amendement.

De wet is dus verworpen, niet om den minister, maar om de wet-zelve, die slecht was, slecht omdat zij alle gelegenheid afbrak tot elke latere financiële hervorming; slecht omdat zij de hogere standen in de steden ontlastte ten schade der minderen.

Na zulken uitslag wordt de stelling van den minister van Financiën moeilijk, ook al heeft de Kamer verklaard, dat de wet niet om den minister verworpen is. Want wanneer zulk een stel van wetten, dat van zoo grooten omvang is, en waaraan zoo veel gewigt wordt gehecht, valt dan moet de minister zich daardoor onvermijdelijk in zijn ministerieelen zetel geschokt gevoelen. Bij hem moet de vraag rijzen, of hij na zulk een uitslag den Koning nog langer van dienst kan zijn; gelijk insgelijks bij den Koning de twijfel kan ontstaan, of de minister, die zulk een resultaat voortbrengt, nog langer hem, dat is, tevens het land, voordeelijk zijn kan.

Dat zulks aldus zelfs door den minister is begrepen, blijkt uit de beraadslagingen. Want de minister heeft herhaaldelijk verklaard, dat hij 's Konings welbehagen ten deze niet verzuimen zal.

In den stand der zaak zijn hier dus twee personen, die te beslissen hebben wat in de gegevene omstandigheden te doen valt. Die twee personen zijn de Koning en de minister.

Wat den minister aangaat, hij is natuurlijk en verantwoordelijk persoon. Ieder heeft het regt om te bevoegen, dat hij blijven kan en niet verplicht is zijne commissie aan te bieden; of dat zijne rol is afgespeeld, en dat hij, wil hij verstandig handelen, zijn ontslag bij den Koning behoort aan te vragen.

Wat den Koning betreft: hij verkiest, ontslaat en behoudt vrijelijk zijne ministers, zonder dat iemand het regt heeft zich daarin te mengen, dan alleenig zij, die hij zelf goedvindt daaromtrent te raadplegen.

Ziedaar de eenvoudige toedragt der zaak, zoo als het gansche land haar begripen zal, buiten de „onverbeterlijken” natuurlijk.

Deze hebben begrepen, dat den Koning de vrije keus niet mogt worden gelaten, en in plaats van aan te dringen bij den minister, dat hij zijn ontslag niet zou aanbieden, hebben zij goed gevonden den Koning geweld aan te doen, ten einde hem te dwingen tot het behouden van den minister.

Zij hebben 't dus gevat, dat de minister er niet buiten kan, of hij behoudt zijne plaats, of hij ontslaat. En nu, om den minister te dekken, dien zij, wij weten niet waarom, tot hunnen minister hebben aanvaard, roepen zij den Koning op den voorgrond. En zoo wordt dan de Koning gebruikt, om de impopulariteit van den minister te dekken, in plaats dat de minister zijne impopulariteit zou dragen, om den Koning daarvoor te behoeden. Zoodat de „onverbeterlijken” den Koning opofferen aan den minister, dien zij hunnen minister aachtep te zijn.

Wij hebben reeds gezegd niet te weten waarom. Zeker zijn wij intusschen, dat de heer Vrolik nooit, zelfs niet in de verte, zich zal leenen tot de verklaring, dat hij ten steun dient der „onverbeterlijken”, noch dat hij de hand heeft in hunne organen, noch dat hij gediend is met den wierook, dien zij hem toezwaait. Gelijk het beneden hem is om ze te erkennen, zal het zelfs beneden hem zijn om ze te desavoueren. Dat weten zij. Maar desattemin bieden zij hunne diensten, als de draad van voorheen, die lange duistere wegen eene beleening zoeken, die niet altijd, maar toch soms betaald wordt.

Zoo hebben ze dan nu goed gevonden om den mi-

nister achter den Koning te stellen, en eene tweede editie te geven van de vertooring, vroeger den heer Simons bereid, maar thans toegepast op den heer Vrolik. Het schouwspel is te kurieus om 't niet onder de oogen van ons publiek te brengen. Wij zullen 't dien ten gevolge in een volgend Nummer vertoonen.

De Staats-Courant van heden bevat de volgende belangrijke stukken, allen Japan betreffende:

- I. Een gemeenschappelijk rapport van de ministers van Koloniën en Buitenlandsche Zaken aan den Koning.
- II. Uittreksel uit een brief van den Nederlandschen kommissaris in Japan, dd. 16 Oktober 1857.
- III. Bijlagen, bevattende additionneele artikelen op het traktaat van 23 Augustus 1856 overeengekomen tusschen genoemden Nederlandschen kommissaris en de Japansche gevolmagtigden.

In het rapport wordt onder meer het volgende gezegd: „De ondergeteekenden achten zich gelukkig thans ter kennis van Uwe Majesteit te kunnen brengen, dat uit de laatstelijk uit Japan ontvangen tijdingen blijkt, hoe ons ernstig en volhardend streven eindelijk eene meer bevredigende uitkomst heeft opgeleverd, en gelid heeft tot het verleen van eenige nieuwe concessiën, welke, volgens hun rapport van 19 April en 7 Mei 1857, nog niet zoo spoedig schenen te mogen worden verwacht. Die tijdingen toch behelzen het volgende: „De acten van ratificatie van het traktaat van 30 Januarij 1856 zijn op den 16den October 1857 door de Nederlandsche en Japansche gevolmagtigden te Nagasaki uitgewisseld.

Met eene missive van diezelfde dagtoekening (waarvan een uittreksel bij deze wordt overgelegd) zijn overgezonden afschriften:

- a. van de additionele artikelen tot dat traktaat;
- b. van een vervolg daarop, welke beide stukken mede op dien dag van weerszijden zijn geteekend;
- c. van eene Japansche mededeeling betreffende de hofreis, de toelating van Nederlandsche vrouwen en kinderen in de opengestelde havens van Japan, den uitvoer van Japansche munten, bereidverklaringen om met andere natiën gelijke handelstractaten te sluiten, en dat de geldkamer te Nagasaki nog handig zal blijven drijven;
- d. eene bereidverklaring om een gelijk tractaat van vriendschap en koophandel, als het met Nederland geslotene, ook te sluiten met Portugal;
- e. eene mededeeling van de afschaffing van het beeldtrappen;
- f. eene verklaring waarom Simoda niet voor den handel geopend is.

Mededeelingen betreffende het sluiten van een tractaat met de Lieu-Kieu-eilanden, de afscheids-audientie, de vergunning aan de Nederlanders om de jagt uit te oefenen, zoudende ook worden uitgereikt, maar waren bij het afzenden van de missive van den heer Danker Curtius, op den 16den October 1857, nog niet gereed.

„De inhoud der stukken a tot f, welke almede hierbij worden gevoegd, doet zien, dat de Japansche regering weder een gewigtigen stap voorwaarts had gedaan op den weg, die langzamerhand meer en meer tot aanraking van dat rijk met andere volken, tot verlatting van het zoo lang volgehouden stelsel van afzondering zal moeten leiden.”

Het voornaamste uit den brief van den Nederlandschen kommissaris, ter toelichting en verduidelijking strekkende van het opmerkelijkste uit de additionneele artikelen, zullen wij in een volgend Nummer mededeelen.

Bij den minister van Financiën is ontvangen eene som van honderd vijftig gulden door een onbekende, onder het postmerk Zaandijk van den 16den dezer, tot vergoeding voor te min betaalde regten, in muntpapier, ingezonden.

Op den 22sten Februarij aanstaande zullen de onder-

handelingen te Munster worden geopend door Pruisische, Oostenrijksche en Nederlandsche commissarissen, over de aansluiting van den spoorweg van Zevenaar naar Rheine.

Luidens met de jongste mail bij het departement van Koloniën uit Suriname ontvangen berigten, gedagteekend 21 Januarij j.l., bleef aldaar de gezondheidstoestand voldoende en heerschten de meest gewenschte rust en order onder de slavenbevolking allerwege.

De dader van den diefstal bij den heer Weimar ten Cate, te Arnhem, is alhier door de politie met de gestolen voorwerpen aangehouden.

Z. M. heeft benoemd tot ontv. der dir. bel. en acc. te Krabbendijk c. a. J. A. van Driel, en te Nieuwe-Nedorp c. a. C. de Jong.

's GRAVENHAGE, 19 Febr. De 41ste verjaardag van Z. M. den Koning is heden in deze residentie gevierd door het uitstekende veld van de openbare en vele partikuliere gebouwen, het bespelen van het klokkenspel en het houden van eene groote parade van het garnizoen in de Maliebaan. Op den middag was er ten Hove receptie en gala van de leden der vorstelijke familie, en der Koninklijke hofhouding. Des middags is er op het paleis van H. M. de Koningin-moeder familie-diner gehouden. Zoo als gewoonlijk zijn de weezen en ouden van dagen in de verschillende gestichten alhier, door Z. M. op een smakelijken maaltijd onthaald, terwijl H. M. de Koningin haar jaarlijksch bezoek heeft gebragt in het Evang. Luthersche Weeshuis, toen de weezen aan den disch waren gezeten.

In de zitting van den Hoogen Raad der Nederlanden van heden, heeft de nieuw benoemde raadsheer bij het Prov. Gerechtshof in Gelderland, Mr. Serrurier, in handen des voorzitters, den gevorderden ambtseed afgelegd.

ROTTERDAM, 19 Februarij. De 37 percelen aan het tweede Nieuwewerk alhier, heden door burgemeester en wethouders geveild, zijn allen opgehouden.

ARNHEM, 18 Februarij. Heden nacht heeft hier wederom een diefstal plaats gehad in het huis van den heer Weimar ten Cate, gelegen aan den Utrechtschen straatweg.

De dieven hebben zich den toegang verschaft tot het benedenhuis; alle bewoners sliepen boven. Na aan de achterzijde over den muur te zijn geklommen, door het doorzagen van een luik en het uitligten van een raam, hebben zij alle kisten en meubelen opengebroken, en voor eene waarde van tusschen de vijf en zesduizend gulden aan zilveren en gouden voorwerpen medegenomen. De politie doet ijverige nasporingen, die men hoopt dat thans een gewenscht gevolg zullen opleveren.

ZUTPHEN, 18 Februarij. Bij de slechting van wallen voor de havenwerken worden van tijd tot tijd kleine romeinsche oudheden opgedolven, welke voorwerpen door een liefhebber van oudheden te dezèr stede gretig opgekocht worden. (Amet. Ct.)

HOORN, 18 Febr. Op de markt alhier werden 24 stapels kaas aangevoerd. Prijs kleine f 25,50.

WORMERVEER, 18 Febr. Gisteren waren alhier ter markt aangevoerd 6 stapels kaas. Hoogste prijzen voor kleine f 25½, middelbare f 29 per 50 Ned. £. Eergisteren te Purmerend aangevoerd 67 stapels. Hoogste prijzen voor kleine f 25½, middelbare f 30 per 60 Ned. £.

Men leest in de Tweede Editie van het Handelsblad:

PARIJS, 20 Februarij. Het proces wegens den aanslag tegen den heeren des Keizers zal 25 Febr. worden geopend; 40 getuigen zijn gedagvaard. De Heer Ollivier zal als verdediger van Pierri optreden.

Men leest in de Tweede Editie van de Amst. Cour.:

LONDEN, 20 Febr. In het Lagerhuis was gisteren avond lord Palmerstons wetsontwerp betreffende de zamenzwering tot moord op vreemde soevereinen aan de orde. Een amendement van den heer Milner Gibson, tegen dit ontwerp, werd aangenomen met 234 tegen 215 stemmen, en mitsdien met eene meerderheid van 19 stemmen besloten, dat de bill niet voor de tweede maal zal worden gelezen. Zij is dus verworpen.

De Morning-Post noemt deze verwerping eene bedrijging tegen getrouwe bondgenooten.

De Times gelooft dat een nieuw ministerie aan het bevel zal komen, zamengesteld uit Tories en radikalen.

(Tweede Dépêche.)

12 ure.

Ten gevolge van de nederlaag gisteren avond door de Regering geleden, opende de beurs heden in zeer flauwe stemming. Consols 96½ à 96¾.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 18 Febr. Heden ten twee ure begonnen in

de Wetgevende Vergadering de discussiën over de veiligheids-wet. Mile Ollivier was de eerste redenaar. Hij zede, dat hij het wetsvoorstel om de Vergadering te verzoeken het wetsvoorstel te verwerpen; geen partijbelang spoorde hem daartoe aan, hij wilde niemand bestrijden, maar eevoudig den wettigen vorst, die, zoo als Mirabeau zegt, het "regt" is, zijn hulde brengen. Ollivier verklaarde vervolgens, dat hij slechts voor de Vergadering, niet voor het publiek sprak. Vooreerst berispte hij het, dat het wetsvoorstel onder een valsch voorwendsel aangeboden was; want de aanslag, dien de Voorzienigheid gelukkig had doen mislukken, was buitenslands gesmeed en door vreemdelingen uitgevoerd, zoodat die mitsdien geene misdaad was door Franschen gepleegd. Ten tweede legt hij het wetsvoorstel ten laste, dat het alle beginselen, die beschaafde volken als de wezenlijke grondslagen der krimineele wetgeving beschouwen, schendt. "Het voorstel, zegt hij, schendt vooreerst het beginsel der magtverdeeling. De Justitie moet steeds van de uitvoerende magt gescheiden zijn, zooals Montesquieu leert; immers de regter zou anders de magt van een verdrukker hebben. Het voorstel levert het vermogen, de vrijheid der burgers aan de agenten van de uitvoerende magt. Voor de nieuw uitgevonden regtbank verdwijnen de vormen, welke zelfs bij het meest bespoedigd regtsgeding niet mogen ter zijde worden gesteld. Geen verhoor, geen konfrontatie met getuigen, geen verdediging, geen openbaarheid! Iedere strafwet moet klaar en duidelijk het misdrijf uitdrukken, anders zou ze in plaats van een beveiliging, een bedreiging zijn." Daarna gaat Ollivier tot enkele bepalingen der wet over, om de onduidelijkheid er van te bewijzen en hoe zij tot alle mogelijke uitleggingen aanleiding kan geven. Tege-lijker tijd verzet hij zich met nadruk tegen de terugwerkende kracht, die de wet heeft, en waardoor alle eischen der wetgeving verijdeld worden. Volgens Ollivier bezit de Regering genoeg strenge wetten om hen, die zamenzweeringen smeden, deel aan geheime genootschappen nemen of zich aan andere dergelijke misdaden schuldig maken, te straffen. De nieuwe wet is alzoo, naar Ollivier, alleen tegen hen gerigt, die andere tijden wachten. De redenaar maakte vervolgens aandachtig op de gevolgen, welke deze wet hebben moest. Zij die blijken van ontevredenheid gegeven, niet goed gestemd hadden, enz., zouden onder het bereik dier wet komen. Tevens geeft zij aanleiding tot verklikking. De meesters worden door hunne knechts bedreigd, welke zij wegzenden; de schuldeischers door hunne debiteuren, enz.; de nieuwe wet wordt voor alle kwade hartstogten een wapen. "De groote politiek, zegt Ollivier daarbij, moet door de moraal beheerscht worden, slechts de kleine politiek kan die verachten. Maar ook volgens de regelen der kleine politiek is de wet slecht. Gij regeert sinds negen jaren. Gij zijt in vrede met de wereld. Gij hebt een talrijk, geoeffend leger, een bekwame politie, een groot budget, militaire wegen doorkruisen uwe hoofdstad, en werkelijke vestingen verheffen zich op verscheidene punten. Er bestaat geen vrijheid; de geduchtste vrijheid, die der pers, bestaat hierin, dat zij niets anders mag zeggen dan wat der Regering aangenaam is, en gij begeert evenwel wetten voor het openbaar welzijn. Vreest gij niet dat het land u zal antwoorden: "Ik heb u mijne vrijheden, mijne overleveringen, die ik met mijn bloed heb gekocht en welke mij met roem hebben overloden, geofferd om een weinig vrede te erlangen, en gij begeert een nieuw offer!"? "Waar zal dat eindigen? Is u de magt niet voldoende, welke gij reeds bezit, dan zal ook deze wet u niet voldoende zijn. Verwerpt de wet, niet om op een groot oogeblik tot een klein oppositie over te gaan, maar om der wereld het voorbeeld eener politiek te geven, welke zich alleens de toekomst verwerven kan." Ten slotte vroeg hij, dat, zooals in den oorlog de verwonnenen niet worden neergesabeld, men ook in den strijd der partijen, de verwonnenen zoude sparen." En tot Englands geschiedenis overgaande, bewijst hij, dat Cromwell en zijne navolgers gevallen zijnde, Willem III wederom het regt geldend maakte. Deze heeft een hecht werk gegrondvest; ook het trotsche Britsche volk gaf hem na een dertienjarige Regering den naam van hersteller der openbare vrijheden.

Na Ollivier nam Granier de Cassagnac ten voordeele van het wetsvoorstel het woord. Hij trachtte de noodzakelijkheid te betoogen; waarin de kamer zich bevindt om der Regering wapens in de hand te geven, die haar veroorloofden de vijanden der maatschappij voor altijd onschadelijk te maken. De markies de Dandelarre en de heer Pichon spraken tegen de aanneming der wet, waarna de heer Bafouche ten voordeele er van sprak.

Daarop werden de algemeene discussiën gesloten; die van enkele artikelen zijn tot den volgenden dag uitgesteld. Ten 5½ uur was de vergadering afgelopen.

Bij de discussiën was de toevloed der nieuwsgierigen groot, en het aanzien der vergadering, herinnerde eenigermits aan de oude Fransche Kamers ten tijde van het Parlement, zoowel door de levendigheid die in de tribunes heerschte, als door de gewarwordingen, welke immer ernstige en belangrijke discussiën in den raads-

vergadering wekken, hoe groot de uitgestrektheid harer magt ook zij.

— De heer de Persigny, is van zijn buitenplaats waar hij sinds Maandag verwijld heeft, weder te Parijs om binnen een paar dagen op zijn post terug te keeren.

— In het Journal du Havre van een paar dagen geleden, leest men:

"Onder de beschuldigten in den moordanslag van de straat-Pelletier bevindt zich een zekere Thomas Allsop, die door de Engelsche politie wordt opgespoord, als medepligtige van Orsini, wien hij zelfs zijn paspoort had geleend. Genoemde Thomas Allsop is bijna in de nabijheid van Londen aangehouden geworden; een passagier van de Engelsche stoomboot Havre, die hier van Southampton is aangekomen, verhaalt deswege het volgende:

"Aan het station van Rasinjstoke, waar de trein van Londen naar Southampton eenigen tijd stil houdt, bespeurde Thomas Allsop, die in een der waggons zat, dat hij door politieagenten met de grootste oplettendheid werd gadeslagen; eensklaps sprong hij uit het rijtuig en vlugtte met zulk een snelheid, dat hij reeds verre was toen men zich gereed maakte om hem te vervolgen.

"Men meent dat hij zich niet lang aan de nasporingen der politie zal kunnen onttrekken; want de omstreken van Basinjstoke worden streng bewaakt, zoodat men spoedig zijne schuilplaats zal ontdekken. Hij was waarschijnlijk voornemens over Southampton naar Jersey over te steken of naar Havre sloop te gaan, daar de aankomst van den trein met het vertrek van de stoomboot overeenstemde."

— Een tal Arabieren uit Algerië zijn gewoon 's jaarlijks een pelgrimstogt naar Mekka te doen, waar zij, als Fransche onderdanen, van wege sommigen hunner geloofsgenooten aan hoon en slechte behandelingen onderworpen zijn, daar dezen hunne onderwerping aan een Christen mogendheid niet kunnen vergeven. Frankrijk heeft deswege voldoening bij de Porte geëischt, en ze is door den Franschen ambassadeur op schitterende wijze verkregen. Ziehier het feit:

In 1855 werd, gedurende de oproerigheden, welke te Mekka uitbarstten, zekere Algerijn, Hadj-Husseïn, in zijne hoedanigheid van Fransch onderdaan, een offer der woede van de fanatieken, die zijn huis plunderden en hem tot den bedelstaf bragten. Hij-zelf reddde zijn leven door eene trouwelijke afwezenheid.

De hoofdleider dier gewelddadigheden was, de thans van zijn ambt ontzette, groot-cherif Moutaleb; deze werd door Hadj-Husseïn tot schadevergoeding voor de regtbank gedaagd, en de eis werd door den Franschen ambassadeur te Konstantinopel krachtig ondersteund, waarvan het gevolg was dat het goevernement des Sultans den benadeelde eene schadevergoeding van 201,385 franken toestond, welke gelden hem bereids zijn betaald.

— In Italië is de koude zoo streng dat de Pô bij Ferrara, Alessandria Tanaro en Bormida dichtgevrozen is. Te Genua heeft men 2, te Napels 3 graden koude. Sedert 1828 is op Sicilië niet zooveel sneeuw gevallen dan nu; de daken en landerijen zijn er hoog mede bedekt.

Omtrent zachte winters in Frankrijk behelst de Moniteur het volgende:

In het jaar 1172 was de winter zoo zacht, dat de boomen in Januarij groen werden, de vogels nestjes bouwden, en in Februarij jongen hadden; in het jaar 1411 bloeiden in Maart de boomen en in April de wijngaarden en at men rijpe kersen; in het jaar 1572 kregen de boomen in Januarij bladeren en in Februarij die der vogels jongen; in 1585 was dit hetzelfde en met Paschen droeg het graan aren; in den winter van 1558, 1607, 1609, 1617 en 1659 zag men in Frankrijk is noch sneeuw; in het jaar 1622 behoefde men in Noord-Duitschland niet te stoken (?) en in Februarij bloeiden de boomen. In Frankrijk waren de winters van 1807, 1846 en 1847 zeer zacht en donderde het te Parijs den 28^{en} Februarij. Ook dit jaar werd den 15^{en} Februarij des namiddags ten 3 ure in het bosch Guillaume nabij Rouan een zwaar onweder gehoord, waarop een hevige noordenwind en regen volgden.

ENGLAND.

LONDEN, 18 Febr. Volgens loopende geruchten wordt het ministerie ernstig bedreigd. Lord Palmerstons populariteit heeft, ten gevolge der zamenzwering, een geduchten schok ontvangen en de gevangenneming van Bernard heeft zijn toestand niet verbeterd. De bestrijders der wet, waarbij lord Brougham, lord Campbell, lord Lyndhurst en andere autoriteiten, zeggen dat die gevangenneming, welke op de grondslagen der hangende wet gedaan is, ten volle het onnoodige eener verandering bewijst. Sedert den oorlog in de Krim is het land niet in zulke spanning geweest dan thans, en door deze kwestie zijn de gebeurtenissen in Indië en China op den achtergrond geschoven. Nieuwsgierig wacht men wat van het voorstel Milner Gibson zal worden, en in goed onderrigte kringen beweert men, dat de bill de proef der discussiën niet zal doorstaan.

FIJNE NIZZA OLIJF-OLIE.

blank, zoet en zonder reuk; de zoogenaamde MAAGDEN-OLIE, die zonder persing gewonnen wordt. De NIZZA-OLIE wordt door de kenners ver boven die van GENOVA gesteld en voor beter gehouden dan de PROVENCE-OLIE. Wij hebben ze in groote witte Flesschen voor den goedkoopsten prijs van 90 Ct., waarvan de kwaliteit zeer geroemd wordt. Zij zijn in Kistjes van 12 Flesschen verpakt; een billijk rabat wordt toegestaan aan den Handel.

Fijne O. I. **CURRY POWDER** en **CAYENNE PEPPER** in lange witte Flesschen voor 80 Ct.

Japansche SOYA in Zwarte Kruikjes, Engelsche PICKLES, fijne TAFEL-AZIJN, Engelsche Fransche en Dusseldorpsche MOSTERD, kleine ZOUTBROODJES.

Delicieuze lekkere **GEMBER**, originele verpakking, kort en malsch.

Fijne **W. I. AROWROOT** in flesschen, die op de plaats der productie verpakt zijn, voor de Reine Claudes, Mirabellen, groene

Amandelen, Kwetsen en andere in hun eigen sap ingemaakte Vruchten, die den natuurlijken frisschen smaak van hun seizoen behouden hebben.

VRECHTENDEEG in den vorm van Krakelingen, Spaansjes en Strikken, in verschillende kleuren.

(4193)

Een R. K. Secundant, bezitter van den 3den Rang, geëxamineerd in de Engelsche en in de Hoogduitsche taal, tevens in staat grondig onderricht te geven in de Fransche taal, alsmede in de beginselen der Wiskunde, zag zich gaarne liefst op een **Externe-School** geplaatst. Adres onder Lett. W. bij H. HORSTINK, Boekh. te Deventer.

(4141)

(4135) Voor een **Jong Mensch** biedt zich de gelegenheid aan, deel te nemen in eene goed beklante **HERENOUWERING** op een aanzienlijk dorp in Noord-Brabant, vereischten zijn eenigzins bekend met het vak, en eene bijdrage van twee mille. Zij die relaties hebben in de Hollandse steden zullen de voorkeur hebben. Adres bij den heer HENDERIKS, Logementhouder in 't Groenhuis te 's Bosch. Brieven franco onder letter H. B. — Ook kan men bij den Uitgever dezer Courant andere inlichtingen bekomen.

APOTHEEK.

Wegens uitscheiding van Affaire, wordt op eene der best gelegene plaatsen in Noord-Brabant, op voordeelige Conditiën, te Koop aangeboden, eene **Apotheek, Verw. en Drogistwinkel**, die met het beste gevolg, sedert vijf en twintig jaren wordt voortgezet, nog in volle werking is, en voor verdere uitbreiding zeer vatbaar is. Een gedeelte der Koopsom kan des verktezendes op het pand gevestigd blijven. Adres onder Lett. X. X. aan het Bureau van dit Blad, alleen franco en geteekende brieven zullen in aanmerking komen. (4127)

(4122) Bij Gebr. VAN LANGENHUYSEN te 's Gravenhage, is in het licht verschenen:

Kerkleer, Afgodery en Schepselvergoding. — Handleiding mijner brochure: **de Katholieke Kerk ten onrechte van afgodery beschuldigd**, tegen den tweeden brief van J. G. ZAALBERG Pz.; door A. FRENTROP. Prijs 30 Cents.

De Zalf en Pillen van Holloway, een zeer aanbevelenswaardig middel tegen de roos. K... M... te B... is het sedert vele jaren aan deze ongesteldheid; en sedert hij maanden was hij bijna blind en doof daarvan. Hij raadpleegde onderscheidene geneesheeren deswegens, doch de ziekte verlamde van dag tot dag en bracht eindelijk zijn leven in gevaar. Zijn goede geest echter verliet hem niet; een zijner kennissen bracht hem eene groote dosis zalf en pillen van Holloway; hij gebruikte dezelve, en de uitkomst was zoo voldoende, dat hij in twee weken tijds, het gezigt en gehoor weder verkreeg, en twee maanden daarna volmaakt hersteld was.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Hoogste Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf à f 0.20, f 1.35, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.05.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, N. No. 251 en Nieuwendijk, L. No. 78, als Dépôthouders te Amsterdam, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te Utrecht, G. VERHAART, dépôthouder te Prinsland en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te 's Bosch, alsmede te Londen Strand 244 Holloway's-Etablissement. (3998)

C. L. VAN LANGENHUYSEN heeft de eer te berichten, dat hij van den Heer TAUREL heeft aangekocht

DE STAALGRAVURE,

VOORSTELLEND EENE

COMMUNIEPLAAT.

(Zie de Tijd, van 8 Febr. N° 3273 en de Advertentie in N° 3275 van 11 Febr.)

De verschillende bestellingen aan den Heer TAUREL gedaan, zullen, zodra de gravure geheel zal zijn afgevoerd, hetwelk nog veertien dagen of hoogstens drie weken kan duren, door hem worden geëffectueerd, terwijl hij verzoekt de aanvragen voortaan regtstreeks aan hem te willen doen.

Boekhandel van de Wed. J. R. VAN ROSSUM te Utrecht.

PRIJSVERMINDERING.

Zoo lang de voorraad strekt zal worden afgeleverd

voor f. 12.00 in plaats van f 21.50.

DE VOLLEDIGE WERKEN VAN DEN H. ALPH. MARIA DE LIGUORI.

Naar het Italiaansch vertaald door den Eerw. Pater J. LOOLJAARD, 2e deelen.

Ook zijn nog eenige Exemplaren voorhanden van het dogmatisch gedeelte (17—22 deel) welke à f 3.50 in plaats van f 6.50 worden afgeleverd.

Verder wordt met goed succes gedebiteerd:

LIGUORI. Het smartelijk liden van onzen Heer Jesus Christus, een Geboden- en Meditatie-boek gedurende den Heiligen Vastentijd. Naar het Italiaansch. Prijs ingekleefd f 1.10, in fraai gebonden band. f 2.00. (4113)

Bij P. N. VERHOEVEN, Drukker en Boekhandelaar te 's Bosch,

is ter perse:

het eerste Nummer van de

LEESBIBLIOTHEEK

VOOR

CHRISTELIJKE HUISGEZINNEN.

3^e JAARGANG 1858.

Het goedkoopste Tijdschrift in ons vaderland.

Van deze Leesbibliotheek verschijnen jaarlijks 8 boekdeelen, van omstreeks 250 bladzijden in kl.-12°, op roijaal papier en met eene duidelijke letter gedrukt.

Jaarlijks ontvangt men dus ongeveer 2000 bladzijden druks, behalve de HOUTGRAVUREN, welke bij de meeste werken gevoegd worden.

Alle zes weken wordt den Inteckenaars een boekdeel afgeleverd. De prijs voor een geheel jaargang is slechts **drie gulden**, betaalbaar in twee termijnen: bij de aflevering van het vierde, en van het achtste boekdeel.

De Inteckening staat open bij den Uitgever en bij alle Boekhandelaren des rijks.

Na de gunstige beoordeeling der Leesbibliotheek in de Dagbladen, acht de Uitgever het overbodig bij den aanvang van den **derden jaargang** iets ter aanprijzing van deze Bibliotheek te zeggen. De ruime deelneming alleen, die dagelijks nog toeneemt, maakt het mogelijk deze nuttige Leesbibliotheek voor zulk een geringen prijs voort te zetten. De Uitgever zal dan ook van zijnen kant alles aanwenden, om aan de wachting der Inteckenaars op eene waardige wijze te beantwoorden, zoo door de keuze der werken als door de uitvoering, terwijl hij de meeste der werken met eene schoone houtgravuur zal verrijken.

Door het herdrukken van uitverkochte werkjes van den eersten jaargang, is de Uitgever weer in staat eenige compleete stellen van de jaren 1856 en 1857 af te leveren aan den prijs van **drie gulden** per jaargang.

De jaargang 1857 bestaat uit de volgende werken:

- Gilbert en Mathilda.** Episode uit de Kruistogten.
- Hubbard.** Novelle uit de eerste eeuwen der christelijke tijdrekening. Naar 't Fransch van L. D. DE LA ROCHE.
- Historische verhalen en legenden.** Het Engelsch vrij gevolgd.
- Maria van Alexzie** of de Voorzienigheid waakt, door Professor BIECHY. Met eene HOUTGRAVURE.
- Louis en Rodrigo** of de vriendschap opgevoerd aan de eerzucht, Episode uit de laatste oorlogen van Grenada. Met eene HOUTGRAVURE.
- Des familie Toupin.** Episode uit den Vendeenschen oorlog. Naar 't Fransch van de Gravin D. DE LA ROCHE, door A. v. D. H. Met eene HOUTGRAVURE.
- Emma en Margareta**, of de Bouwvallen van het Kasteel van Azergues. Vrij naar het Fransch door Mej. G. E. FOLLING. Met eene HOUTGRAVURE.
- De blinde van Djepe.** Verhaal uit de XVIe eeuw, door A. VAN DEN HOEVEN. Met eene HOUTGRAVURE.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.